

skel, som den lille og den store industrielle Bedrift frembyde i deres hele Karakter, gør det ønskeligt, at der gennemføres en Adskillelse af de Aaen, der ydes i de tilsvarende to Arter af Panter. Man foreslaar derfor at dele Foreningen i to særskilte Afdelinger, en for mindre og en for større laansøgende, saaledes at hver Afdeling kun hester for sine Forpligtelser uden solidarisk Forbindelse med den anden Afdeling. Grænsen har man ment passende at kunne sætte ved et Aaanebeløb af 15,000 Kr. — I Overensstemmelse hermed foreslaas § 3 ændret saaledes, at der fastsættes særskilte Bestemmelser for hver Afdelings Garantifond; samtidig foreslaar man denne Paragraf affattet noget anderledes, for at hindre, at Vilkaarene skulle blive altfor byrdefulde for Foreningen.

Endvidere har man, uden at gaa i Enkelthederne med Hensyn til Reglerne for Aaanenes Størrelse, forment, at tvende væsentligere Bestemmelser burde optages i Loven. Man har vel ikke anset det for rigtigt at fastsætte, at nye Aalæg skulde afføres fra straks at kunne erholde Aaen i Kreditforeningen; men man finder dog, at der ved Aaanenes Ydelse bør tages Hensyn til, om den paagældende Virksomhed allerede har staaet sin Prøve ved at have været i Gang i et vist Tidsrum, f. Eks. de sidste to Aar, eller om Forretningen er ny og uprøvet, i hvilket Tilfælde det Aaen, der ydes, bør holdes indenfor snævrere Grænser. — Dernæst har man fundet det tilraadeligt at forebygge, at Lovgivningens Samtykke til Dpretelsen af en industriel Kreditforening mulig senere skulde kunne paaberaabes som et Argument til Støtte for Dpretholdelsen af den bestaaende Toldbestyttelse. I dette Djemed foreslaar man indsat en Bestemmelse, der paalægger Foreningen at tage Bestyttelsens mulige Nedsettelse eller Ophør i behørig Betragtning ved fastsættelsen af Aaanenes Størrelse.

Med disse Ændringer indstiller Udvalgets Flertal Forslaget til Vedtagelse.

Et Mindretal (E. Sørensen) bemærker: Det i indværende Rigsdagssamling ad privat Vej indbragte Lovforslag er paa væsentlige Punkter afvigende fra det i den foregaaende Samling foreliggende, idet Forslagsstillerne have anset det nødvendigt at søge tilvejebragt betydelig større Garantier for Foreningens Soliditet, end der oprindeligt krævedes. Hertil foreslaar Udvalgets Flertal føjet en ny Række Ændringer, sigtende til yderligere Betyggelse. Medens Mindretallet erkender, at det her foreliggende Forslag, med Flertallets Ændringer, saaledes foreligger i en væsentlig forbedret Skikkelse fra den oprindelige, saa viser dog allerede disse meget indgribende Ændringer — dels foretagne af Forslagsstillerne, dels foreslaede af Udvalgets Flertal —, at man her bevæger sig paa et lige saa ukendt og uprøvet som vanskeligt Omraade. De store Vanskeligheder ved Bedømmelsen af mangfoldige industrielle Ejendommes Værdi og de mange og forskelligartede Paavirkninger, disse enkeltvis som i Klaser kunne være udsatte for — hvortil Landejendommene og almindelige Købstadejendomme heldigvis langtfra kunne vise noget Sidestykke —, vil i en afgørende Grad stille sig hindrende for Dpretelsen af en Kreditforening, der i lige Grad yder Kreditorerne Sikkerhed og de paagældende industrielle Foretagender en mærkbar og virkelig Støtte. I Burderingspørgsmaalet ligger Tyngdepunktet for Foreningens Soliditet, og dette kan kun i ringe Grad reguleres ved Lovforslaget. Tillige burde det vel ikke overses, at Udvalget har haft lidet eller intet Materiale som Bidrag til Bedømmelse af den hele Sag, ligesom den kun synes drøftet i ringe Grad i de Kredse, i hvis Interesse den søges gennemført. Mindretallet formener derfor, at denne Sag næppe tør paaregnes at være moden til Afgørelse, om det overhovedet i sin Tid vil være muligt at finde en betryggende Form for en Kreditforening, der kan blive mere end et Blændværk, for industridrivende, samtidig med at den er betryggende ikke blot for Kreditorerne,